

Hæren, og naar disse skrive hjem, skulle disse fattige Folk hver Gang betale 6 ß. Der er tillige den Omstændighed tilstede, at man ved Hæren ikke kan faae Frimærker. Det er en af de mange Uordener, som synes at være tilstede der. Mit Dulle er derfor, at de ærede Ministre, som ere tilstede og bære os med deres Nærvarrelse, ville være saa artige at omtale denne Sag for Finantsministeren og anbefale den til hans nærmere Overveielse.

B. Christensen: Jeg vil blot til den Bemærkning, som min ærede Ven her ved Siden af (Frølund) har gjort, føie den Yttring, at jeg troer, at han udtalte sig noget ukorrekt med Hensyn til Portofriheden. Saavidt jeg veed, har Hans Majestæt Kongen personlig givet Hærens Mandskab eller dens Personale, jeg veed ei ret, hvilket det er, Portofrihed for Breve, der skrives til Hjemmet. Det er altsaa kun, hvad der skrives fra Hjemmet til Hæren, hvorover min ærede Sidemand har kunnet føre Klage.

Frølund: Jeg kjender ikke denne Bestemmelse, men det er ganske vist, at, hvis den eksisterer, kommer den ikke til Anvendelse; thi det er endnu igaar blevet mig meddeelt af Folk, om hvis Paalidelighed jeg ikke nærer den mindste Tvivl, at det forholdt sig saaledes, at de maatte betale hvert Brev, de fik fra Hæren, med 6 ß., fordi de ikke have Frimærker derovre; ellers kunde de dog i det Mindste have sparet 2 ß.

Hjerring: Jeg troer ogsaa, at det maa berøbe paa en Misforstaaelse af den ærede Landsthingsmand (B. Christensen), naar han yttrede, at der skulde være tilstaaet Hæren, Menige eller Officerer, Portofrihed. Jeg faaer meget flittig Breve derovre fra, som ere stemplede med Feltpostkontorets Mærke, og de ere frankerede; hvis der nu eksisterede en saadan koagelig Bestemmelse, kunde Feltpostkontoret ikke forlange disse Breve frankerede. Dertil kommer, at jeg heller ikke seer, hvorledes Hans Majestæt Kongen skulde kunne give en saadan Begunstigelse; dette maatte dog vistnok stee gjennem Lovgivningsmagten; men det er mig ikke bekjendt, at en

saadan Lov er bleven forelagt end sige vedtagen.

B. Christensen: Jeg har ikke været fattet paa at være nøie underrettet om dette Forhold; men jeg skal dog svare den ærede sidste Taler, at ogsaa jeg modtager Breve ovre fra Hæren, stemplede „Feltpostkontoret“, og de have hverken været frankerede eller forsynede med Frimærke; men der er ikke blevet taget Betaling af mig for dem, hverken 6 ß eller noget andet Bølsb, og der maa saaledes dog være Noget i det af mig Ansørte. Dernæst vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg skulde tage meget feil, om ikke min Wiisdom om denne Portofrihed skrev sig fra et af vore Blade, der allerede for nogen Tid tilbage har ansørt, at Hs. Majestæt ved sin Nærvarrelse derovre af Civillisten havde tilstaaet Armeens Personale — om det hele eller kun de Menige skal jeg lade staae hen — Portofrihed, og dette har jeg fundet stemmende med, at jeg selv har modtaget ikke et, men mange Breve, stemplede „Feltpostkontoret“, som ikke have været frankerede, og for hvilke jeg ikke har betalt Noget.

F. Nielsen: Jeg skal kun meddele den lille Oplysning, at jeg oftere modtager Breve fra min Søn, som er Menig. Naar han ikke har forsynet dem med Frimærke, staaer der paaskrevet „6 ß“, som jeg da maa betale. I sit sidste Brev skrev han til mig, at han ikke kunde paasætte et Frimærke, da der ikke var noget saadant at overkomme ved Hæren.

Ingerslev: Jeg skal tillade mig at give den faktiske Oplysning, at forskjellige Militære have underrettet mig om, at, naar de ere istand til at aflevere deres Breve paa Feltpostkontoret, koste de ingenting; men da de ofte ligge to til tre Mile borte derfra, foretrække de at lade dem afgaae fra det nærmeste Postkontor og betale den Smule Porto, som følger af sliq Korrespondance. Saaledes skulde jeg troe, at Forholdet i Virkeligheden stiller sig.

Formanden: I Anledning af den Reservation, som den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) tog, maa jeg